

Černá jáma

Jaromír Nohavica

V našem domě je jak v černé jámě,
hrozně nasraní su všeci na mně.
Už to celé trvá dva měsíce,
asi nejspíš půjdu oběsit se.

Nelez na strom bo se větev zlomí,
budeš ležet dole v bezvědomí.
S rozbitu hlavu a nohu v řiti,
budeš na fakultce maroditi.

Vylezu na komín, skočím dolů,
lidi budu plakat nad mrtvolu.
Vzpomenu se jaký jsem byl dobrý,
zrobí křížek z dýhy nebo z hobry.

Hovno plakat budu su to svině,
budeš ležet zaražený v hlíně.
Lidi budu chodit kolem z šichty,
a dělat na tebe blbé ksichty.

V lékárně si kupím cyankáli,
aby všecky baby zaplakaly.
Vyzobnu ten lektvar na dva hlty,
a jsem na sto procent synem smrti.

Dneska těžko říci co se stane,
bo je všecko kolem pančované.
Chceš být mrtvý a konečně happy,
a budeš živý a k tomu slepý.

Lehnu na koleje u Studénky,
zbudou po mně jenom bíle trenky.
Pendolino pofičí si k Praze,
a mně už konečně bude blaze.

Hovno blaze synku nebuď hlupý,
vlak tě jenom žďuchne mezi slupy.
Podvrtnutý kotník to nic není,
zaplatíš pokutu za zpoždění.

Pořídím si velku kulovnicu,
přiložím ji ku levému lícu.
Napočítám do tří, zavřu oči,
zmáčknou kohoutek a všecko skončí.

Ruka se ti třepe starý býku,
Prostřelíš si ucho v okamžiku.
Navíc z kulovnice strašná šupa,
budeš chlape za hluchého hňupa.

Kurva porad' Bože co mám robit,
lapený v pasti jak v lese hobit.
Ty mně k sobě nechceš to je v řiti,
zbývá mi jen smutné živobyť.

/: Jaké smutné živobyťí vole,
buď rád cype že jsi ještě dole.

Přestaň chlastat, kuřit a vyrývat,
kdo se na to tu má shora dívat. :/